ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'
Πανεύφημοι Μάρτυρες

Τρισάριθμοι Μάρτυρες στερρῶς, ἀνταγωνισάμενοι, τοὶς ὠμοτάτως δικάζουσι, καὶ πεῖραν ἅπασαν, δριμυτάτων πόνων, πίστει ὑπομείναντες, τῆς ἄνω βασιλείας τύχετε, Διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὔτροπον, Κλεόνικον στερρόν, Βασιλίσκον ᾄσμασι, πνευματικοὶς εὐφημήσωμεν, πυρὶ γὰρ ἔφλεξαν, ἀθεΐας ὕλην, εὐσεβείας χάριτι, καὶ νὺν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα, θείοις πυρσεύμασιν, ὡς φωστῆρες διαυγέστατοι, ὡς τὴν πλάνην πᾶσαν ἀμαυρώσαντες.

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἐχθροῦ, κάραν συνετρίψατε, ὡραιοτάτοις ποσὶν ὑμῶν, γενναῖοι Μάρτυρες, ἀπλανεῖς ἀστέρες, Ἱερεῖα ἔμψυχα, ναοῦ ἐπουρανίου κειμήλια, Εὔτροπε ἔνδοξε, Βασιλίσκε καὶ Κλεόνικε, τὴν εἰρήνην πάσιν ἐξαιτούμενοι.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Νοσοῦσαν, Πανύμνητε, δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοί, Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλω, κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γὴν κρεμάσας τοὶς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων
Ἦχος δ'

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτῶν ταὶς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου εἶτα τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τριῶν Ἀθλητῶν συμφρόνων μέλπω πόνους.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἱρμὸς

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμω ἐτροπώσατο».

Τῆς θείας, φωτοχυσίας λάμψεσι, καταστραπτόμενοι, καὶ ἀθλητῶν στεφάνοις ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι

Ἄγιοι, Τριάδος οἱ ἰσάριθμοι, ταύτην ἡμῖν ἐξευμενίσασθε.

Ῥημάτων, ἐνηχηθέντες Μάρτυρες, πνευματικῶς θεϊκῶν, καὶ συνημμένοι ἐπὶ τὸ αὐτό, τῆς εἰρήνης τὸν σύνδεσμον, ἐν ἑαυτοῖς κατέχοντες, ἐχθροῦ τὴν πλάνην ἐτροπώσασθε.

Ἰσάριθμοι, τῆς Τριάδος Μάρτυρες, ἀναδειχθέντες τρανῶς, ἴσα φρονοῦντες πίστει εἰς αὐτήν, ἴσον εὕρατε στέφανον, Εὐτρόπιε Κλεόνικε, σὺν Βασιλίσκω οἱ καλλίνικοι.

Θεοτοκίον

Ὡραῖος, ὁ ἐκ γαστρός σου Δέσποινα, ὑπὲρ υἱοὺς τῶν βροτῶν, ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος προελθῶν, σκυθρωπὸν ἐξηφάνισε, τὸ τοῦ θανάτου ἄχραντε, ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν δεδωκῶς.

Ὠδὴ γ' Ὁ Εἱρμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Νευρούμενος ἐν Χριστῷ, φερωνυμῶν τε ἀψευδῶς Εὔτροπε, τροπαιοφόρος γέγονας, κατὰ δυσμενῶν Μάρτυς ἔνδοξε.

Ἀθάνατον ἐναθλῶν, κλέος τῆς νίκης ἐμφανῶς εἴληφας, Μάρτυς σοφὲ Κλεόνικε, τῶ σταυρῶ γενναίως ἠλούμενος.

Θωρακισθεὶς τῶ Σταυρῶ, βασιλικῶς Ἑλληνικην ἔτρεψας, πολυθείαν ἔνδοξε, Μάρτυς Βασιλίσκε ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον

Λιμένα σὲ γαληνόν, καὶ ἀδιάσπαστον Πιστοὶ ἄγκυραν, Θεογεννῆτορ ἔχοντες, πλάτης τῶν δεινῶν λυτρωθείημεν.

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Τριάδα τὴν σεπτήν, ἡ τριὰς τῶν Μαρτύρων, ἐνώπιον πολλοῦ, ὡμολόγησε δήμου, καὶ δήμοις συνηρίθμηται, Ἀσωμάτων ἀθλήσασα, Τούτους σήμερον, ἀνευφημήσωμεν πίστει, ἑορτάζοντες, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, καὶ κοσμοχαρμόσυνον.

Θεοτοκίον

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοὶς πίστει καὶ πόθω, ἀεὶ σὲ δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὢθαύματος καινοῦ! ὢ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἁγνή, καὶ πανάμωμος Μήτηρ, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον, ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιέχων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῶ κατακρίνεται.

Ὠδὴ δ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε».

Ἡδρασμένοι ἐν τῇ πέτρα τῆς ἀληθείας, ταὶς προβολαὶς ἀκλόνητοι, ὤφθητε βασάνων, Μάρτυρες πολύαθλοι, τῆς πλάνης ὀχύρωμα, ἅπαν ἐμφανῶς ἐκμοχλεύσαντες.

Τετακότες ὅλην ἔφεσιν πρὸς τὸν Κτίστην, δεσμοὶς περιτεινόμενοι, καὶ ξεσμοὶς ἀλγοῦντες, ὤφθητε ἀνάλωτοι, Κλεόνικε Εὔτροπε, σὺν τῶ Βασιλίσκω ἐν σκάμματι.

Ὡραιοτάταις ἀκτίσι διηυγασμένοι, ὡς τὸν Χριστὸν προβλέποντες, ἔνθεν Ἀθλοφόροι, θᾶττον ὑπεμείνατε, πυρὸς τὴν ἐπίχυσιν, τοὺς ὑπεναντίους συμφλέξαντες.

Θεοτοκίον

Νεμομένην ῥύμην ἔστησας τοῦ θανάτου, ῥεῖθρον ζωῆς κυήσασα, Χριστόν, ὃν δυσώπει, ἁμαρτίας κάμινον, ψυχῆς κατασβέσαι μου, Μῆτερ τοῦ ἐλέους πανάχραντε.

Ὠδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνούντάς σε».

Στερρότητι νοός, φληναφίαν ἐθραύσατε, ὠμότητος αἰκιζόντων, καταπτύσαντες θράσους, Μάρτυρες καρτερώτατοι.

Ὑπὲρ τὰ γεηρά, οὐρανίων φροντίσαντες, εὐγένειαν ἐπανθοῦσαν, καὶ στρατεῖαν καὶ πλοῦτον, καὶ δόξαν κατελίπετε.

Μανίαν ἀπηνῆ, τυραννούντων οὐ πτήξαντες, πυρός τε καὶ τῶν μαστίγων, καὶ ξεσμῶν καὶ βασάνων, ἀνδρείως κατεπτύσατε.

Θεοτοκίον

Φορέσας με ἐκ σοῦ, Θεοτόκε ὁ πλάσας με, προῆλθε διπλοῦς τὴ φύσει, ἐν μιᾷ ὑποστάσει, ἀφύρτως γνωριζόμενος.

Ὠδὴ ϛ' Ὁ Εἱρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῶ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς Πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

Ῥωσθεῖσα, ξυνωρὶς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελφος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῶ Σταυρῶ παγεῖσα ἐστέφθη στέφει, ἀκηράτω, σὺν Εὐτροπίω ὁ θεῖος Κλεόνικος.

Ὁδεύσας Μαρτυρίου πορείαν ἀκλόνητον, ἥλοις πειρόμενος ἅμα, Βασιλίσκος πόδας συνέθλασε, τῶν δαιμόνων, τὰς κεφαλὰς πατήσας ὁ ἔνδοξος.

Ναόν σου, τὴν καρδίαν λαξεύσας ἀνέτρεψας, ἄγαλμα πλάνης συμφλέξας καὶ τὸ στέφος ξίφει, Μάρτυς ἐδέξω ἐκτμηθείς σου, κεφαλὴν Βασιλίσκε ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον

Ὡς ῥόδον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, καὶ καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐν τῇ γαστρί σου Λόγος ἐσκήνωσε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου.

Συναξάριον

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου.

Στίχοι

- Ὁ χρηστὸς ἡμῖν Εὐτρόπιος τοὺς τρόπους,
- Ἐφεῦρε Χριστὸν καὶ τέλους διὰ ξίφους.
- Καὶ Κλεόνικος εὐκλεᾶ νίκην ἔχει,
- Σταυρῷ κρεμασθείς, ὡς Χριστός μου πάλαι.
- Εἱρκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς εἱρκτῆς ἔχων,
- Εἱρκτῶν λυτροῦται Βασιλίσκος ἐκ δύο.
- Ἐν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταυροῖο τρίτη προσεπήχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδωρήτου, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Στίχοι

- Χωρεῖν ἔχει ποὺ τῆς Ἐδὲμ τὸ χωρίον,
- Καὶ τὸν Θεοδώρητον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζῶϊλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωΐλῳ
- Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Κροσσωτὰ χρυσᾶ Πιαμοῦν μελαμφόρος,
- Τὰς ἀρετὰς ἄπεισιν ἠμφιεσμένη.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Νὺν ἐπαξίως τῆς αἰωνίου ζωῆς λαβόμενοι, ὥσπερ ἐναθλοῦσιν ἔφη ὁ Ποιητής, Ἀθλοφόροι ἀναμέλπετε, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μυσταγωγίαν τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ κλέος καὶ στέφανον, κάλλος διαμένον ἄλυπον χαρμονήν, κληρωσάμενοι κραυγάζετε, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν βασάνων καρτερήσαντες, πλάνης ὑπηρέτας Μάρτυρες ἀκλινείς, κατεφλέξατε κραυγάζοντες, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Λύσον Παρθένε, ἁμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον, σῶσον ἐκ παντοίας βλάβης καὶ προσβολῆς, τοῦ δολίου, ἵνα κράζω σοί, Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Πλήρης εὐφροσύνης καὶ χαράς, φαιδρὰς ἐφέστηκε, νὺν ἡ ἐτήσιος, ὑμῶν πατήγυρις Ἅγιοι, ἐν ᾗ πόθῳ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, τῷ στεφοδότῃ καὶ Θεῷ, ὕμνοις κραυγάζομεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡραῖοι οἱ μώλωπες ὑμῶν, ὥσπερ χρυσίον γάρ, καὶ λίθος τίμιος, Θεῷ ἐδείχθητε Μάρτυρες, οὓς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ἡμεῖς, τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, Θεῷ κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πηγὴ χαρισμάτων ἀψευδής, Χριστῷ ἐνδέδοται, σαφῶς τοὶς Μάρτυσι, καρπογονεῖ γὰρ ἡ ἄνικμος, καὶ ἡ ἄνυδρος ἐκβλύζει κρουνούς, καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς, φύσις ἐφέστηκεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ὁ λόγος οἰκήσας ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ Ἄχραντε σάρξ ἐχρημάτισε, φύσιν θεώσας μου Δέσποινα, ὁ ὑπέρθεος τῇ ἄκρᾳ αὐτοῦ φιλανθρωπίᾳ, ὃν πιστῶς ὑμνοῦντες ψάλλομεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώτας φύσεις, Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Νὺν τρανῶς τὴν δόξαν Κυρίου, στεφανηφόροι καθορῶντες, σὺν ταὶς Ἀσωμάτοις χορείαις, καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Δικαίων αὐτοῦ, Μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπέρ ὑμῶν θερμῶς πρεσβεύσατε.

Ὅλον ἐαυ τοὶς τὸν Σωτήρα, εἰσοικισάμενοι ἀξίως, πόλις ἐγνωρίσθητε Θεοῦ, ἑδραιουμένη θείαις ἐπάλξεσιν, Εὐτρόπιος καὶ Κλεόνικος, σὺν Βασιλίσκω οἱ θεόφρονες.

Ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν παναγίαν ὑμῶν μνήμην, καὶ τοὺς Ἱεροὺς εὐφημουντων, ἀγῶνας θείους, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὸν Κτίστην ἱκετεύσατε, ἁμαρτιῶν εὑρεῖν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον

Σὺ μόνη ἀντίληψις ὤφθης, καὶ ἡ ἐλπὶς καὶ σωτηρία, σὺ καταφυγή μου καὶ τεῖχος, καὶ τῆς ψυχῆς μου θεία παράκλησις, διὸ με, Ἀειπάρθενε, ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου

Καὶ ἡ λοιπή, Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.